

вино, всички които дойдѣтъ на олтарь-тъ, ще изостави всички непотрѣбны обряды, и ще причастява безъ фелонь.

Виттембергскый-тъ Градскы Свѣтъ, слысанъ, помолилъ свѣтникъ Бергена да ся намѣси, и прѣдвари такъжъзъ бесчиннѣ постѣпкѣ; но Карлцадтъ, като дочуль това, рѣшилъ ся да не чака опрѣдѣлено-то врѣме. На връхъ Рождество Христово, 1521, той проповѣдвалъ въ енорійскѣ-тѣ церквѣ върху длѣжность-тѣ на всички да зарѣжѣтъ Католическѣ-тѣ литургіѣ, и да ся причастяватъ съ св. причастіе подъ два-та вида. Като свършилъ проповѣдъ-тѣ си, той слѣзль отъ амвонъ-тъ, застанѣль на олтарь-тъ, и, като произнесль, по Германскы, думы-тѣ които ся изговарятъ при причастяваніе-то, той казалъ тържественно на всички събраны: “Ако нѣкой чувствува брѣме-то на грѣхове-тѣ си, и е гладенъ и жѣденъ за благодать-тѣ Божиѣ, нека пристѣпи, и приеме тѣло-то и кръвь-тѣ Господни.” Послѣ, безъ да вдигне святы-тѣ дарове, той причастилъ всѣкы единъ съ хлѣбъ и вино, като думалъ, “Тази е чаша-та на Моѣ-тѣ кръвь, кръвь-тѣ на новый-тъ и вѣчный-тъ завѣтъ.”

Карлцадтъ не посрѣщнѣль никакво съпротивленіе. Промѣненія-та, за които приказ-